

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7Csr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316210617
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1316210617.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu: X.. S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, D., zast. JUDr. Danicou Surovčiakovou, bytom Neronetová 19, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zastúp.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 20.06.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Framborská 3605, Žilina sp. zn. RK-PC-1304/15-MK zo dňa 02.02.2016.

Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 31.10.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500017275, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.500 eur, pričom v skutočnosti mu žalovaný vyplatil na účel len sumu 1.284,25 eur. Žalobca sa podľa predmetnej úverovej zmluvy zaviazal úver splatiť v 42 mesačných splátkach s dohodnutým úrokom po 80,37 eur v zmluvne dohodnutých termínoch. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca splatiť predstavovala suma 3.375,54 eur. Spolu s predmetnou Zmluvou o revolvingovom úvere podpísal dňa 31.10.2012 žalobca so žalovaným aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8500017275, podľa ktorej na prejednanie akýchkoľvek sporov zo zmluvy o revolvingovom úvere bol príslušný niektorý zo stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria leagl arbiter s.r.o. so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Žalobca splatil žalovanému z revolvingového úveru sumu 2.104,46 eur.

Žalovaný dňa 21.10.2015 podal na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline žalobu voči žalobcovi o zaplatenie 1.271,08 eur, na základe čoho rozhodcovský súd vydal dňa 19.03.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RC-PC-1304/15-MK. Dňa 19.04.2014 bol žalobcovi doručený rozhodcovský rozsudok zo dňa 02.02.2016, ktorý zaviazal žalobcu na zaplatenie žalovanému sumy 1.271,08 eur so zmluvnou pokutou 0,065% denne a úrokom z omeškania 0,425% ročne (Rozhodcovský rozsudok sp. z. RK-PC-1305/15-MK, strana 1 písm. b/), a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy bol žalobcovia (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaných) povinní platiť žalobcovi iba úrok z omeškania 8,05% ročne zo sumy 1.280,08 eur do zaplatenia. Zároveň bol žalobca zaviazaný zaplatiť náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky 8.376 eur, poplatok za rozhodcovské konanie 31,80 eur a trovy právneho

zastúpenia 167,52 eur. Podľa názoru žalobcu sa rozhodcovský súd dostatočne nevysporiadal s povinnosťou rozhodcovského súdu skúmať ex offio platnosť resp. neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy.

a/ Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500017275 zo dňa 31.10.2012 neobsahuje jednoznačne dohodnuté podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/, k/, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to RPMN, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto sa úver podľa § 11 ods. 1 cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

b/ Jedná sa o neplatnú písomnú zmluvu, kde účastníci sú povinní vydať si vzájomné plnenia titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu podľa § 457, § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), do dnešného dňa žalobca vyplatil žalovanému sumu 2.104,46 eur, preto žalovaný je žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie povinný vrátiť 820,21 eur.

c/ Zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. - výška, počet, termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa § 4 ods. 2 písm. j/ cit. zákona neobsahuje správnu RPMN, nakoľko je v jednotlivých listinách rozdielna.

d/ Úroková sadzba 70,01% ročne je neprimerane vysoká, v rozpore s dobrými mravmi, preto je táto časť zmluvy absolútne neplatná v zmysle § 3, § 39 OZ.

e/ Úver mal byť poskytnutý podľa čl. 5 Zmluvy vo výške 1.500 eur, v skutočnosti žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.284,25 eur.

2. Žalobca k žalobe pripojil listinné doklady: Výpis z účtu ČSOB o prijatí platby od žalovaného dňa 31.10.2012, Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbitr sp. zn. RK-PC-1304/15-MK zo dňa 02.02.2016.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, túto ako nedôvodnú žiadal zamietnuť z dôvodu, že skutočnosti v nej uvedené žalobcom nie sú v súlade so skutočným a právnym stavom, navyše žaloba bola podaná na súd dňa 20.06.2016, čím nebola dodržaná trojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby.

Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500017575 zo dňa 31.10.2012 sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje sa riadi ustanoveniami OZ, pričom prednostné použitie OZ na spotrebiteľské vzťahy bolo do OZ zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavretú zmluvu sa preto môžu použiť len tie predpisy z OZ, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Prednostné použitie OZ v zmysle § 52 ods. 2 posledná veta je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. Zákonná úprava regulácie výšky úrokov pre úverovú zmluvu bola v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere uvedená v § 502 Obchodného zákonníka, preto argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úroku je nedôvodný a v rozpore s týmto ustanovením zákona, ktoré reguluje otázku platnosti dohody o úrokoch a právne dôsledky spojené s tým, ak je dohodnutý úrok vyšší než určuje zákon, nevyplýva z nej, žeby úroková sadzba bola neplatná. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná, je rozhodujúce ustanovenie podľa § 53 ods. 6 OZ. Odplata regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 OZ vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR, tá bola v rozhodnom období ku dňu 31.10.2012 vo výške 45,60%, preto dohodnutá odplata v zmluve odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala.

Údaj o priemernej RPMN je zverejňovaný Ministerstvom financií SR štvrťročne, je verejne prístupný a uvedený v zmluvách, tento údaj sa stáva platným 16. dňom po jeho zverejnení podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že do predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere mal byť dopísaný nový údaj o RPMN, ktorý žalobca nepodpísal. Zákonná úprava určenia hodnoty RPMN stanovuje, že tento údaj je výsledkom výpočtu podľa vzorca upraveného v Prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., pričom sa pri jeho výpočte vychádza okrem iného z údajov o dátume vyplatenia úveru, dátume splatnosti splátok a pod. V čase podania žiadosti o úver žalobcom predsa žiaden dátum vyplatenia úveru známy nie je, teda logicky sa údaj o RPMN nedá vypočítať podľa zákona, ani sa nemôže navrhovať. Preto následné podpisovanie doplnenia RPMN objektívne potrebné nebolo.

K tvrdeniu žalobcu, že predmetná Zmluva neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok, žalovaný uviedol, že zmluva tieto náležitosti obsahuje v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Nakoľko ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. aj z jej príslušných ustanovení, osobitne z čl. 22 odstavec 1.

4. Súd pojednával a rozhodol na pojednávaní dňa 12.03.2019 v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocnenej zástupkyne, ktorá mala predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnila v deň pojednávania, odročenie pojednávania nežiadala. Súd vo veci vypočul právneho zástupcu žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi : Výpisom z účtu ČSOB o prijatí platby od žalovaného dňa 31.10.2012, Rozhodcovským rozsudkom vydaným Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-1304/15-MK zo dňa 02.02.2016, obsahom rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-1304/15-MK, ako i obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 12C 149/2016, pričom zistil nasledovný skutkový stav :

5. Z rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-1304/15-MK súd zistil, že dňa 21.10.2015 bola na rozhodcovský súd podaná žaloba žalovaným PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalobcovi X.. S. I. o zaplatenie sumy 1.2071,08 eur s príslušenstvom titulom nezaplateného úveru vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500017275 zo dňa 31.10.2012.

Dňa 23.12.2015 bolo do vlastných rúk žalobcovi doručené Oznámenie o začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania v tejto veci pod sp. zn. RK-PC-1304/15-MK a žalobca bol vyzvaný na podanie žalobnej odpovede do 30 dní od doručenia výzvy. Žalovaný žalobnú odpoveď nepodal.

6. Dňa 02.02.2016 bol v rozhodcovskom konaní vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, Žilina rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1304/15-MK, na základe ktorého bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 1.271,08 eur so zmluvnou pokutou 0,065% denne a úrokom z omeškania 0,425% ročne zo špecifikovaných splátok spolu s náhradou nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky 83,76 eur, náhradou súdneho poplatku za rozhodcovské konanie a náhradu trov konania.

Žalobca predmetný rozhodcovský rozsudok neprevzal v úložnej lehote, rozsudok mu bol doručený uložením na pošte dňa 25.02.2016 z dôvodu, že adresát si v čase doručovania zásielku nevyzdvihol (opakované doručenie 24.02.2016). Zásielka sa vrátila súdu ako neprevzatá v úložnej lehote dňa 15.03.2016.

7. Podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) platného a účinného v čase doručovania predmetného rozhodcovského rozsudku, „ak nebol adresát písomností, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel“.

8. Žalobca v žalobe uvádzal, že predmetný rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 18.04.2016. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu v maili zo dňa 12.03.2019 uviedla, že v čase doručovania predmetného rozsudku žalobcovi bol problém s poštovým kuriérom, ktorý nesprávne doručoval zásielky, pričom až na osobné vyžiadanie žalobcu bola mu zásielka opätovne doručená, o čom rozhodcovský súd odmietol poskytnúť potvrdenie o znovudoručení zásielky žalobcovi. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu navrhla vyžiadanie od rozhodcovského súdu vyžiadanie si tohto potvrdenia.

9. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), v znení platnom od 01.01.2015 do 30.06.2016, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1, prvá veta ZoRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

10. V záujme posúdenia úspešnosti a oprávnenosti žaloby žalobcu súd v prvom rade skúmal ex offico otázku časnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 41 ods. 1 ZoRK, keďže lehota 60 dní na podanie žaloby je lehotou prekluzívnou. Preklúzia ako právny inštitút, je zánik práva neuplatnením si tohto práva v zákonom stanovenom čase, ktorý nastáva len v zákonom stanovených prípadoch. Na preklúziu prihliada z úradnej povinnosti (ex offico) a teda aj bez námietky. Ako

mal súd z vykonaného dokazovania, predovšetkým zo spisov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, Framborská 3605, Žilina sp. zn. RK-PC-1304/15-MK preukázané, rozhodcovský rozsudok zo dňa 02.02.2016, ktorého zrušenia sa žalobca podanou žalobou domáha, bol v zmysle fikcie v tom čase platného § 47 OSP žalobcovi riadne doručený dňa 15.03.2016 z dôvodu, že tento si ho riadne neprevzal v odbernej lehote a v deň 15.03.2016 bol vrátený Stálemu rozhodcovskému súdu s tým, že dňom nasledujúcim začala nepochybne žalobcovi plynúť prekluzívna 60 dňová lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá márne uplynula dňa 17.05.2016. Z dôvodu, že žalovaný podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd až dňa 20.06.2016, jeho nárok na podanie žaloby je prekludovaný a z tohto dôvodu súd v zmysle § 41 ods. 1 veta prvá ZoRK žalobu zamietol bez bližšieho skúmania a posudzovania platnosti, resp. neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 31.10.2012, z ktorej bol žalobca zaviazaný na plnenie napádaným rozhodcovským rozsudkom. Žalobca v konaní nepreukázal, žeby mu predmetný rozhodcovský rozsudok bol doručený dňa 18.04.2014 (alebo 2016?), toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal a toto ani nevyplýva z originálu rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-1304/15-MK, keďže rozhodcovský rozsudok mu bol rozhodcovským súdom doručovaný na adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov. Súd preto na podanú námietku neprihliadal už aj z dôvodu, že napádaný rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený v zmysle § 47 ods. 2 OSP a jeho prípadné následné osobné prevzatie žalobcom nemá vplyv na prvotné a účinné doručenie náhradným spôsobom fikciou doručenia.

11. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane priznal voči žalobcovi, ktorý bol v spore neúspešný, náhradu trov konania v plnej výške. Súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).